

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 21/20

Luxemburg, 3 martie 2020

Hotărârea în cauza C-482/18

Google Ireland Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és
Vámigazgatósága

Regimul de sancțiuni aferent taxei maghiare pe publicitate nu este compatibil cu dreptul Uniunii

În schimb, acest drept nu se opune obligației de înregistrare căreia îi sunt supuși prestatorii străini de servicii de publicitate în raport cu această taxă

Prin Hotărârea din 3 martie 2020, **Google Ireland** (C-482/18), Marea Cameră a Curții a statuat că **principiul liberei prestări a serviciilor enunțat la articolul 56 TFUE nu se opune reglementării maghiare care impune prestatorilor de servicii de publicitate stabiliți în alt stat membru o obligație de înregistrare, în scopul supunerii lor la plata taxei maghiare pe publicitate.** Aceasta în pofida faptului că prestatorii de astfel de servicii stabiliți în Ungaria sunt scutiți de această obligație pentru motivul că li se aplică obligații de declarare sau de înregistrare în temeiul supunerii lor la plata oricărei alte taxe aplicabile pe teritoriul maghiar.

În schimb, Curtea a arătat că **principiul amintit anterior se opune reglementării maghiare prin care acestor prestatori, care nu s-au conformat obligației de înregistrare, li se aplică, în câteva zile, o serie de amenzi care pot ajunge la mai multe milioane de euro, fără ca autoritatea competentă, înainte de emiterea deciziei sale prin care stabilește în mod definitiv cuantumul cumulat al acestor amenzi, să acorde prestatorilor menționați timpul necesar pentru a-și îndeplini obligațiile, fără să le dea posibilitatea de a-și prezenta observațiile și fără să examineze ea însăși gravitatea încălcării.** În această privință, Curtea subliniază că cuantumul amenzii care ar fi aplicată unui prestator de servicii de publicitate stabilit în Ungaria care a omis îndeplinirea unei obligații de declarare sau de înregistrare similare, cu încălcarea prevederilor generale ale legislației fiscale naționale, este semnificativ mai scăzut și nu este majorat, în cazul nerespectării continue a unei astfel de obligații, nici în aceleași proporții, nici în mod necesar în termene atât de scurte.

În speță, Google Ireland, o societate de drept irlandez, care desfășura o activitate supusă taxei maghiare pe publicitate, nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în raport cu această taxă. În temeiul regimului de sancțiuni aferent taxei pe publicitate, Google Ireland i s-a aplicat, într-o primă etapă, o amendă în cuantum de 10 milioane de forinți maghiari (HUF) (aproximativ 31 000 de euro) și, ulterior, după câteva zile, amenzi suplimentare al căror cuantum total se ridica la 1 miliard HUF (aproximativ 3,1 milioane de euro). Această sumă corespundea cuantumului maxim pe care legislația maghiară l-a prevăzut pentru amenzile aplicate pentru neregularități aferente taxei în cauză. Google Ireland contestă, în fața Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Tribunalul Administrativ și pentru Litigii de Muncă din Budapesta, Ungaria), compatibilitatea cu dreptul Uniunii, de pe o parte, a obligației de înregistrare a prestatorilor de servicii de publicitate străini și, pe de altă parte, a regimului de sancțiuni aferent taxei pe publicitate. Această instanță solicită Curții de Justiție să soluționeze aceste chestiuni.

Curtea a amintit că principiul liberei prestări a serviciilor interzice orice reglementare națională care poate face ca o prestare de servicii între statele membre să fie mai dificilă decât prestarea de servicii realizată exclusiv în cadrul unui stat membru. Acest principiu prevede astfel eliminarea oricăror restricții privind libera prestare a serviciilor impuse în temeiul faptului că prestatorul este stabilit într-un alt stat membru decât cel în care se efectuează prestația. Cu toate acestea, Curtea a precizat că această interdicție nu vizează măsurile al căror unic efect este cauzarea unor costuri suplimentare pentru prestația respectivă și care afectează în același mod prestarea serviciilor între statele membre și prestarea lor în interiorul unui singur stat membru.

Curtea a constatat că **obligația de înregistrare în speță nu condiționează exercitarea activității de difuzare de publicitate pe teritoriul maghiar și că această obligație este impusă indiferent de locul de stabilire a tuturor acestor prestatori. Această formalitate administrativă nu constituie în sine un obstacol în calea liberei prestări a serviciilor.**

Astfel, în speță nu a putut fi constatată nicio diferență de tratament care să poată constitui o restricție privind libera prestare a serviciilor, întrucât orice prestator este scutit de obligația de înregistrare dacă s-a declarat sau s-a înregistrat deja cu titlu de contribuabil pentru orice alt impozit direct sau indirect aplicat în Ungaria. Această scutire nu are efect disuasiv, ci evită îndeplinirea unei formalități inutile de către prestatorii deja înregistrați.

În ceea ce privește sancțiunile în materie fiscală, Curtea a amintit că, deși regimurile de sancțiuni în materie fiscală sunt, în lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii, de competența statelor membre, astfel de regimuri nu pot avea ca efect compromiterea libertăților prevăzute de Tratatul FUE.

În acest cadru, Curtea a examinat aspectul dacă sancțiunile care sunt asociate omisiunii de a proceda la înregistrarea prevăzută de legislația națională în discuție în speță sunt contrare liberei prestări a serviciilor prevăzute la articolul 56 TFUE. În această privință, Curtea constată că, din punct de vedere formal, regimul de sancțiuni în cauză este aplicabil fără distincție tuturor persoanelor impozabile care nu se conformează obligației de înregistrare, indiferent de statul membru pe teritoriul căruia sunt stabilite. Totuși, **numai persoanele care nu sunt rezidenți fiscali în Ungaria sunt în realitate supuse riscului de a li se aplica aceste sancțiuni.**

Desigur, prestatorii de servicii de publicitate stabiliți în Ungaria pot fi sancționați pentru neexecutarea obligațiilor similare de declarare și de înregistrare care le sunt impuse în temeiul dispozițiilor generale ale legislației fiscale naționale.

Cu toate acestea, **regimul de sancțiuni aferent Legii privind taxa pe publicitate permite aplicarea unor amenzi în quantum semnificativ mai ridicat decât cel al amenzilor prevăzute în cazul nerespectării de către un prestator de servicii de publicitate stabilit în Ungaria a obligației sale de înregistrare.** De altfel, nici cuantumul, nici termenele prevăzute de acest din urmă regim nu sunt atât de riguroase precum cele aplicabile în cadrul sancțiunilor prevăzute de Legea privind taxa pe publicitate.

Curtea concluzionează că **această diferență de tratament, pe care o consideră disproporționată și, așadar, nejustificată, constituie o restricție privind libera prestare a serviciilor interzisă de articolul 56 TFUE.**

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” (+32) 2 2964106